

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Мая В Миланова, като разгледа дело номер **9411** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. Й. Б. и Л. Д. Б., срещу заповед № 18-7778/25.07.2025г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ – [населено място].

Жалбоподателите оспорват заповедта като незаконосъобразна, поради постановяването ѝ в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че посоченото в акта правно основание- чл.51, ал.1, т.1 ЗКИР не може да послужи за изменение на кадастралната карта, защото промяна в данните за обектите, дори и да съществувала е настъпила преди влизането в сила на КККР, одобрена със заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на изпълнителния директор на АГКК. При направеното изменение на кадастралната карта се отнемала площ от ПИ № 68134.509.1540, без да е протекла отчуждителна процедура и собствениците му да са получили равностойно обезщетение. Проектът за изменение на КККР не съответствал на чл.19, ал.1 ЗУТ по отношение площта и лицето на УПИ XVIII-1540, кв.214. Ответникът не е уведомил Д. Й. Б. за започналото административно производство, както и въпреки подаденото възражение не е събрал доказателства за спазване на законоустановена отчуждителна процедура.

Жалбоподателите, чрез своя процесуален представител адв. Р. Д.- Н. молят да бъде отменена заповед № 18-7778/25.07.2025г. на началника на СГКК- [населено място], както и да бъдат присъдени разноски, представляващи заплатена държавна такса.

В писмени бележки от 19.12.2025г. се обобщават следните съображения за незаконосъобразност на акта:

Не било осъществено визираното в акта правно основание за неговото издаване- чл.51, ал.1, т.1

ЗКИР, защото изменението в данните за обектите било настъпило преди влизането в сила на КККР. Считат, че заповед № РД-40-22/22.07.2010г. на кмета на Столична община за отчуждаване на недвижим имот не представлявала годин акт, въз основа на който е допустимо изменение на КККР. Преклузивните срокове за провеждане на отчуждителната процедура по чл.208, ал.1 ЗУТ били изтекли преди одобряването на КККР и нареденото ѝ изменение. Определеното парично обезщетение в размер на сумата от 26 438, 00 лева не е било преведено по сметка на правоимащите лица, а по сметка на Столична община в „Общинска банка“ АД, поради което не е настъпило отчуждителното действие за реална част от ПИ № 68134.509.1540. Излага се, че приложение намирала разпоредбата на чл. 29, ал. 8 от ЗОС, поради което заповед № РД-40-22/22.07.2010г. на кмета на Столична община се считала за обезсилена по силата на закона и не било необходимо издаването на изричен административен акт. За реализиране на мероприятията, във връзка с които е отчужден имотът, трябвало да се проведе ново отчуждително производство, в което да се прецени дали продължава да е налице общинска нужда по действащия ПУП, която не може да бъде задоволена по друг начин, и какво е равностойното обезщетение по актуалните пазарни цени. В настоящия случай, след като паричното обезщетение не е било платено по реда на чл.29, ал.1 ЗОС по сметка на правоимащите, то заповедта за отчуждаване се считала за обезсилена по право от 28.03.2012г. /9 месеца след влизане в сила на решението по дело № 7636/2010г. на Административен съд София-град/. Без значение било обстоятелството дали до Столична община е подадено искане за отмяна, или не, след като обезщетението не е изплатено, защото заповедта за отчуждаване била обезсилена по силата на закона. Не съществували основания за изменението на КККР, тъй като действителното правно положение съвпадало с актуалното състояние на недвижимия имот. След нареденото изменение на КККР ПИ № 68134.509.1540 оставал с площ от 275 кв.м. и лице, които не съответствали на изискванията на чл.19, ал.1 от ЗУТ, както и се засягала изградената в него сграда. Жалбоподателката Д. Й. Б. не е била уведомена за започване на административното производство, а ответникът е процедирал изменение на КККР без да съобрази действително съществуващите вещни права на собственост на поземления имот и границите на същия.

Ответникът – началник на СГКК – [населено място], редовно призован не изпраща процесуален представител в проведените открити съдебни заседания. Депозирано е писмено становище за неоснователност на подадената жалба. Посочва се, че заповедта е издадена от орган в рамките на неговата компетентност, при спазване на предвидената форма и без да са били допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон- чл.54, ал.2 ЗКИР.

Заинтересованата страна- Столична община, район „С.“, чрез своя процесуален представител юрк. В. Б. оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено заявление с вх. № 01-294266/11.04.2025г. от Столична община, район „С.“ за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ за поземлен имот /ПИ/ с идентификатор № 68134.509.1540, находящ се в [населено място], район „С.“, [улица].

Изменението се процедира въз основа на скица-проект № 15-1234637/25.07.2025г. Приложена е и обяснителна записка, изготвена от правоспособно лице по кадастъра, видно от която целта на

проекта е нанасяне на границите на имот с идентификатор № 68134.509.48 с площ от 158 кв.м., който представлява отчуждената реална част от ПИ с идентификатор № 68134.509.1540 за реализацията на обект „Дубльор на ляв В. колектор“, съобразно съставен акт за публична общинска собственост № 1520/02.08.2011г.

За формиране на границите на проектните имоти са използвани данни от поддържаната информационна система на кадастралните и регулационни планове на Столична община. Приложена е комбинирана скица за пълна или частична идентичност на поземлен имот № 68134.509.1540, съобразно действащата кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на изпълнителния директор на АГКК и регулационен план на местност „О.- М.“, одобрен със заповед № РД-09-50-523/16.10.1996г. на главен архитект на С., потвърдена с решение № 85 по протокол № 56/06.08.2003г. и решение № 46 по протокол № 69/26.01.2023г. на СОС. Процесният недвижим имот с идентификатор № 68134.509.1540 е идентичен на ПИ № 1540 по стар кадастрален план, а новопроектираният имот с идентификатор № 68134.509.48 съставлява реалната отчуждена част от него.

От приложението към удостоверение за приет проект за изменение на кадастралната карта и регистри за територията на район „С.“ се установява, че след нанасяне на ПИ № 68134.509.48 с площ от 158 кв.м. се засягат границите на ПИ с идентификатор № 68134.509.1540, като неговата площ се намалява от 433 кв.м. на 275 кв.м.

Поземлен имот с идентификатор № 68134.509.1540, съгласно одобрената със заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, кадастрална карта и регистри за територията на Столична община, район „С.“ е с площ от 433 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- за ниско застрояване /до 10м./. В кадастралния регистър, като негов собственик е вписан Л. Д. Б..

За образуваното административно производство е било изпратено уведомление изх. № 24-17442/23.04.2025г. до Л. Д. Б.. Постъпило е писмено възражение вх. № 02-3021577/07.05.2025г. от Д. Й. Б., в което се изразява несъгласие с процедираното изменение на кадастралната карта. Обосновава се, че ПИ № 68134.509.1540 с площ от 433 кв.м. се владее по имотните му граници несмущавано повече от 30 години, като не е проведено отчуждително производство и не е получавано обезщетение за част от него. Визирани са и несъответствия по отношение на етажността на сграда № 68134.509.1540.1; неспазване на чл.19, ал.1 ЗУТ, както и изграждане на съоръжение, което засяга съществуващата постройка.

Със заповед № РД-40-22/22.07.2010г. на кмета на Столична община е било постановено отчуждаване на реална част от ПИ № 1540, кв.214, местност „О.- М.“ с площ от 168 кв.м., съгласно влязъл в сила ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-523/16.10.1996г. на главен архитект на С., за реализацията на обект „Дубльор на ляв В. колектор“. На собствениците Л. Д. Б. и Д. Й. Б. е било определено парично обезщетение в размер на сумата от 26 438, 00 лева. Посочено е, че тази сума следва да бъде внесена на основание чл.29, ал.2 ЗОС по посочена сметка в „Общинска банка“ АД, като изплащането ѝ да започне от 20.08.2010г.

С влязло в законна сила решение № 3205/28.06.2011г. по дело № 7636/2010г. на Административен съд София- град, е била отхвърлена жалбата на Л. Д. Б. и Д. Й. Б. срещу заповед № РД-40-22/22.07.2010г. на кмета на Столична община.

От съдържанието на писмо изх. № 466-00-384/19.07.2011г. на директор на Дирекция „Финанси“ в Столична община, се установява, че сумата от 55 520, 00 лева, представляваща размера на паричното обезщетение за отчуждената площ от 168 кв.м. от ПИ № 1540 е била преведена по сметка на Столична община в „Общинска банка“ АД на 25.05.2011г.

Съставен е бил акт за публична общинска собственост № 1520/02.08.2011г., видно от който

имот с площ от 168 кв.м., представляващ реална част от ПИ № 1540, отредена за обект „Дубльор на ляв В. колектор“, при граници: изток и юг- улица, север- ПИ № 23, запад- ПИ № 1540, е бил актуван, като публична общинска собственост.

От полученото писмо в изпълнение на разпореждане № 37746/14.11.2025г. се установява, че от Д. Й. Б. и Л. Д. Б. не е постъпвало искане за отмяна на заповед № РД-40-22/22.07.2010г. на кмета на Столична община. От кмета на Столична община няма издаден акт по чл.29, ал.8 ЗОС, с който да е обезсилена заповед № РД-40-22/22.07.2010г.

Административното производство е приключило с издаването на заповед № 18-7778/25.07.2025г. на началника на СГКК – [населено място]. С нея е одобрено изменение на КККР на район „С.“, приета със заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, съгласно скица-проект № 15-1234637/25.07.2025г. Същото се състои в нанасяне на поземлен имот с идентификатор № 68134.509.48 с площ от 168 кв.м., съставляващ част от имот № 1540, кв.214, местност „О.-М.“, попадащ в улична регулация, съгласно влязъл в сила ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-523/16.10.1996г. на главен архитект на С., отреден за обект „Дубльор на ляв В. колектор“.

Уведомление по чл. 61, ал. 1 АПК във връзка с чл. 54, ал. 4 ЗКИР, че е издадена цитираната по-горе заповед, е било изпратено на жалбоподателите Л. Д. Б. и Д. Й. Б. и е получено от тях на 18.08.2025г. и на 21.08.2025г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е от активно легитимирани лица, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 54, ал. 6 ЗКИР във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Предмет на настоящото производство е проверка за законосъобразност на акта, освен на основанията, сочени от Л. Д. Б. и Д. Й. Б., и на всички такива по чл. 146 АПК.

На първо място, заповед № 18-7778/25.07.2025г. е издадена от компетентен административен орган – началника на СГКК – [населено място] /чл. 54, ал. 4 ЗКИР/, в установената писмена форма /чл. 59, ал. 2 АПК/, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожността ѝ по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за нейната отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, не са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Преценката на органа е направена, след като са обсъдени релевантните факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК. Съобразно служебното начало по чл.9, ал.2 АПК, ответникът е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, но окончателният правен резултат не е в съответствие с приетите фактически установявания. Действително до Д. Й. Б. не е било изпратено уведомление по чл.26, ал.1 АПК за образуването на производството, но в хода на същото тя е упражнила своите права, като е подала писмено възражение вх. № 02-3021577/07.05.2025г. За съществени нарушения на процесуалните правила се приемат само онези, които ако не бяха допуснати би могло да се достигне до друг краен резултат. В случая, на Д. Й. Б. с писмо изх. № 20-3239/05.05.2025г., са били изпратени и получени, чрез адв. Х. В. Д., скицата- проект, обяснителната записка и комбинираната скица за пълна или частична идентичност на „ГИС-София“ ЕООД, като по този начин ѝ е била осигурена възможността да се запознае със събраните по преписката писмени доказателства и да организира и проведе в пълен обем защита на накърнените си интереси.

На трето място, производството по изменение на КККР е регламентирано от законодателя в глава шеста „Поддържане в актуално състояние на КККР“ от ЗКИР и стартира по заявление от собственик, друго лице, когато това е предвидено в закон, или въз основа на служебно постъпила информация от ведомство или община. В чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че „КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. „Непълноти или грешки“, съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. Измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват от съответната служба по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота /чл. 51, ал. 2 ЗКИР/. За извършване на измененията в КК се изработва от правоспособно лице по кадастър проект в цифров и в графичен вид, в който новообразуваните имоти са индивидуализирани с граници и идентификатор /чл. 51, ал. 6 ЗКИР/. При допълване на непълноти или поправка на грешки в кадастралната карта проектът съдържа и данни от геодезически измервания /чл. 51, ал. 7 ЗКИР/. В случаите по чл. 52 от с.з. въз основа на проекта за изменение на КККР и след постъпване на данните от вписан акт по чл. 86, ал. 1 от ЗКИР /за новообразуваните парцели и извършеното вписване/ се издава скица-проект за недвижим имот, който не е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри. Сред тези случаи са: промяна на граница по взаимно съгласие на собствениците и съединяване на поземлени имоти на различни собственици /чл. 52, ал. 1, т. 3-4 ЗКИР/. Съгласно чл. 53а, ал. 1 ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53, както и при изрично изброените в тази норма хипотези.

На четвърто място, процесният казус, се отнася за изменение на КККР, като ответникът е посочил правно основание за издаване на акта- чл.51, ал.1, т.1 ЗКИР /в ред. към ДВ.бр. 44/04.06.2019г./, който се отнася до „изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри“. Кадастралната карта за територията на район „С.“ е била одобрена със заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на изпълнителния директор на АГКК. Писмените доказателства, които са послужили за издаването на атакувания акт са заповед № РД-40-22/22.07.2010г. на кмета на Столична община, която е влязла в сила на 28.06.2011г. / след потвърждаването ѝ с решение № 3205/28.06.2011г. по дело № 7636/2010г. на Административен съд София- град/ и АПОС № 1520/02.08.2011г., вписан в Службата по вписванията на 21.08.2011г. Т.е., дори и да се счете, че е налице промяна на границите на ПИ № 68134.509.1540, то тя не е настъпила след 23.11.2011г., а преди влизане в сила на кадастралната карта. Ето защо, съдът приема, че посоченото правно основание – чл.51, ал.1, т.1 ЗКИР не съответства на действителната фактология и обуславя материална незаконосъобразност на заповед № 18-7778/25.07.2025г. на началника на СГКК- С..

По повод исканото изменение в кадастралната карта за територията на Столична община, район „С.“, се нанася ПИ с идентификатор № 68134.509.48 с площ от 158 кв.м. Съдът констатира съществено противоречие при индивидуализацията на новопроектирания поземлен имот № 68134.509.48 досежно неговата площ, както следва: в мотивната част на заповедта тя е определена на 168 кв.м., докато в диспозитива на акта е посочена от 158 кв.м. В скицата- проект № 15-1234637/25.07.2025г. на АГКК, както и тази на „ГИС- София“ ЕООД площта отново е 158 кв.м., докато съгласно влязлата в сила заповед № РД-40-22/22.07.2010г. на кмета на Столична община, отчуждаваната реална част от ПИ № 68134.509.1580, кв.214, местност „О.-М.“ е описана като 168 кв.м. Ответникът е трябвало по

несъмнен начин, в пълно съответствие между мотивите и диспозитивната част на заповедта да идентифицира вещта, като обект в кадастралната карта.

При така извършеното нанасяне на имот с идентификатор № 68134.509.48, по скицата- проект № 15-1234637/25.07.2025г. се променят границите и площта на имота на Л. Д. Б. и Д. Й. Б. с идентификатор № 68134.509.1540.

В мотивите на Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по дело № 8/2014г. на ОСГК на ВКС на РБ е прието следното: „одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждаване, изменение или погасяване на правото. Що се отнася до данните за носителите на вещни права, записани в кадастралния регистър, тази презумпция съществува доколкото следва да бъде зачетен легитимиращият ефект на акта за собственост. Отсъствието или наличието на запис в кадастралния регистър не може да има доказателствено значение или легитимиращ ефект, по-големи от тези на актовете за собственост. /.../ Грешното заснемане в кадастралната карта на границите на един недвижим имот не води до промяна на правото на собственост върху грешно заснетата част от имота, защото кадастралната карта няма вещно-прехвърлително действие“.

„Обекти на кадастъра, съгласно чл. 23 ЗКИР са поземлените имоти, сградите и съоръженията и самостоятелните обекти в сгради или технически съоръжения. Данните за тези обекти се документират в кадастралната карта и кадастрални регистри съобразно съществуващото положение, като се отчитат материализирани на място граници и се заснемат съществуващи сгради и технически съоръжения, както и самостоятелни обекти в тях, съобразно техните очертания /арг. чл. 29 ЗКИР, чл. 38 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри/“ /Решение № 5416 от 28.04.2021г. по дело № 11077/2020г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

Съгласно трайно установената съдебна практика на Върховния административен съд на Република България, в проекта, представен от заявителя, следва да бъде указано местоположението на границата, която е отразена погрешно или границите на имота, който не е отразен в кадастралната карта и данните от предходен план или карта, в които границата /границите/ са нанесени съобразно правото на собственост; доказателства за прилагане на дворищна регулация; съдебни решения, с които се възстановява правото на собственост по реда на реституционните закони; отчуждителни актове; нотариални актове и други.

След като при отразяването на нов имот № 68134.509.48 се отнема площ от 158 кв.м. от ПИ № 68134.509.1540, дори и да се приеме, че е налице грешка/непълнота, т.е. това фактическо установяване да предпоставя производство по чл. 54, ал. 1 и

ал.4 във връзка с § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР / а не както ответникът е приел по чл.51, ал.1, т.1 ЗКИР/, е налице спор за материално право, който първо трябва да се разреши. /Решение № 12546 от 24.09.2019г. по дело № 13361/2018 г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

„Промяната в имотните граници на поземлените имоти, каквато е целта на поисканото изменение, и произтичащата от това промяна в данните за площта е свързано винаги с изменение на основни кадастрални данни, което може да се извърши само на основание чл. 51, ал. 1, т. 1 във връзка с т. 2 от ЗКИР и при спазване на правилата на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР“ /Решение № 7965 от 28.05.2019г. по дело № 13934/2018г., II-ро отд. ВАС/. Този спор не може да се разреши чрез представените по делото документи за собственост, тъй като проверката на източниците, удостоверяващи вещните права на жалбоподателя и заинтересованата страна, е извън компетентността на административния орган и на съда в това производство, тъй като спорът за права може да бъде решен само от общия съд /Решение № 3443 от 05.03.2020г. по дело № 1232/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

В цитираното решение на ВАС на РБ е посочено също, че „за да се приеме спорът за обективизиран, не е необходимо той да е предявен пред гражданския съд, а е достатъчно противоречието в твърденията на страните. При оспорването на заповедта пред административния съд то е несъмнено, а липсата на възражение против изменението на кадастъра в административното производство е без значение за този извод, след като не е постигнато съгласие между заинтересованите страни“.

В конкретния случай, Л. Д. Б. и Д. Й. Б. претендират, че са собственици на площта от 168 кв.м., която се отделя от ПИ № 68134.509.1540 и се обособява, като самостоятелен ПИ № 68134.509.48, като отричат правата на Столична община по отношение на този имот. При това положение, за да бъде законосъобразно изменението на кадастралната карта е необходимо разрешаване на спора по чл. 54, ал. 2 ЗКИР, след което и в изпълнение на влязло в сила съдебно решение целеното изменение ще се осъществи *ex lege*, без издаването на заповед от началника на СГКК- С. /чл. 53а, т. 1 ЗКИР; Решение № 4112 от 13.04.2020г. по дело № 1784/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

„Спорът за материално право най-често се изразява в това, че реална част от един недвижим имот е заснета към съседен имот или цял имот не е заснет като самостоятелен, а е инкорпориран в съседен имот. /.../ При уважен иск за собственост на недвижим имот, в диспозитива на съдебния акт следва да се установи правото на собственост, а когато правният интерес за предявяване на иска произтича от допуснатата в кадастралната карта непълнота или грешка - да се посочи и в какво се състои същата. Съдебното решение, придружено от скица - проект, ще бъде основание за изменение на кадастралната карта от органите по кадастъра, както и за записване в кадастралния регистър на действителния собственик по реда на чл. 54, ал. 4 ЗКИР. Когато имотът се намира в урегулирана територия и имотните

граница не съвпадат с регулационните, на изменение съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ ще подлежи и влезият в сила подробен устройствен план. /Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по дело № 8/2014г., ОСГК на ВКС на РБ/.

В този смисъл, пред Столична община от една страна и Л. Д. Б., Д. Й. Б. от друга страна е открита възможността да разрешат спорът за материално право пред гражданския съд и едва след това би могло да се процедира изменение на КККР, чрез отразяване на границите и площта на ПИ с идентификатор № 68134.509.48. Извън компетентността на настоящата инстанция, както и на предмета на спора, би било произнасянето относно обстоятелството, в чий патримониум понастоящем съществува правото на собственост върху част от терена на ПИ № 68134.509.1540 с площ от 158 кв.м. /респ. 168 кв.м./, както и дали заповед № РД-40-22/22.07.2010г. на кмета на Столична община е произвела отчуждително действие. Всички твърдения на жалбоподателите, включително и досежно неполучено от тях парично обезщетение, както и за обезсилена заповед на основание чл.29, ал.8 ЗОС, следва да бъдат наведени и да се произнесе Софийски районен съд при предявен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК, като бъде признато за установено със сила на присъдено нещо, кой е действителният носител на вещното право на собственост върху ПИ с проектен идентификатор № 68134.509.48.

В хода на процеса не се констатира да има несъответствие в данните за ПИ № 68134.509.1540 отразени в КККР, спрямо действителното им състояние. Несъвпадение в границите и очертаванията на недвижимия имот в кадастралната карта спрямо фактическото им състояние на терена не се установява. Но дори и да е налице такова, при отделяне на част от площта на имот с идентификатор № 68134.509.1540 /158 кв.м./ и промяна на неговите граници, административният орган е следвало да съобрази индикация за спор за материално право.

Ответникът не е провел пълно изследване на фактите и обстоятелствата, което е довело до издаването на акт, който не отразява обективно правното положение. След като се създава конкуренция на права, респективно -спор за собственост, то неправилно е било допуснато изменение на кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на изпълнителния директор на АГКК. При отнемане на площ от имота на Л. Д. Б. и Д. Й. Б. и промяна на неговите граници, административният орган не е следвало да удовлетворява искането на Столична община, а да постанови отказ по него.

Спорът за материално право е отрицателно материалноправно условие за формиране на волеизявление за одобряване изменение в кадастралната карта. Т. би възникнало или с влизането в сила на съдебно решение по спора за вещно право - чл. 53а, т. 1 ЗКИР (което би могло да опровергае оборимата презумпция по чл. 2, ал. 5 ЗКИР), или при постигане на съгласие между заинтересованите собственици - чл. 52, ал. 1, т. 3 ЗКИР, каквото не е налице в настоящия случай / в този смисъл вж. Решение № 11941 от 19.08.2019 г. по дело № 9868/2018г. на ВАС на РБ/.

В заключение, съжденията на ответника, довели до формиране на волеизявлението му за одобряване изменение на кадастралната карта на съществуващ обект- ПИ № 68134.509.1540, не съответстват на нормативните разрешения, дадени в чл.51, ал.1, т.1 и чл.54, ал.2 ЗКИР. След разрешаване на спора за материално право, съществува възможност за ново инициране на производство от заинтересованите лица. /Решение № 4537 от 08.04.2021г. по дело № 11726/2020 г., II-ро отд. на ВАС/. При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл. 170, ал. 1 от АПК, съдът приема, че ответникът не доказва спазването на законовите изисквания, за да настъпят целените с издаването на акта правни последици.

При този изход на делото, искането на жалбоподателите за възстановяване на направените от тях разноски е основателно и следва да бъде уважено до размер на заплатената държавна такса от 20,00 /двадесет/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен съд София-град**, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № 18-7778/25.07.2025г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място], по жалбата на Л. Д. Б. и Д. Й. Б. от [населено място], район „С.“, [улица].

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър с адрес: [населено място],[жк], [улица] да заплати на Л. Д. Б. ЕГН [ЕГН] и Д. Й. Б. ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 20,00 /двадесет/ лева на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: